

[...] Jako opiekun naukowy pracy dyplomowej [Rostislawa Wygraniенki] mogę z zadowoleniem stwierdzić, że wykazał [on] ogromny zapał i pracowitość w przygotowaniu pracy o dziejach organów na Białorusi w XX w. Trzeba podkreślić, że ze względu na świeżość tematu [...] autor musiał polegać na własnych badaniach terenowych i źródłowych. Z zadania tego wywiązał się bardzo dobrze, wykazując znajomość zarówno białoruskich, jak i polskich materiałów źródłowych, nie tylko muzyczno-organoznawczych, ale też polityczno-społecznych, nieodwołnych przy rozpatrywaniu skomplikowanej historii tego kraju [...]

Jest rzeczą oczywistą, że praca Rostislawa Wygraniенki ma w tych okolicznościach ogromne znaczenie. Wszak na obszarze odpadłym od I Rzeczypospolitej po pierwszym zaborze, a następnie w nowszych granicach Polski po Traktacie Ryskim, organistyka i budowa organów była domeną społeczności rzymsko- lub greckokatolickiej, przy czym instrumentów dostarczały warsztaty prawie wyłącznie polskie. Stąd organy na Białorusi łączą się nierozzerwalnie z dziejami organów w rdzennej Polsce.

Uważam za fakt niezwykle pozytywny, że omawiana, rzecz można pionierska praca, powstała na naszej uczelni. Oceniam ją bardzo wysoko – na stopień celujący.

Prof. dr hab. Jerzy Gołos, 09.06.2003